

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/126/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2210213224
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2210213224.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený splnomocnencom: TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1/ J. U., nar. XX.XX.XXXX, 2/ W. U., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom R. XX/X, S. G., v súčasnosti bytom R. XXX, C., Česká republika a 3/ M. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. R. D. XXX/X, S. G., zastúpený splnomocnencom: Hájos & Partners, s. r. o., so sídlom Hlavná 5599/3a, Dunajská Streda, o zaplatenie 10.892,10 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 4. decembra 2017, č.k. 10C/290/2010-259, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti zamietnutia žaloby čo do zaplatenia 10.045,35 eur potvrdzuje a vo zvyšnej zamietajúcej časti a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania ruší a vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

II. Nariaďuje sa súdu prvej inštancie vykonať opravu označenia žalobcu v záhlaví napadnutého rozsudku.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie späťvzatie žaloby v časti čo do istiny 10.045,35 eur voči žalovaným 1/ až 3/ nepripustil, žalobu vo zvyšku zamietol a o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovaným 1/ a 3/ priznal náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 517 ods. 1 a 2, § 657 Občianskeho zákonníka, ako aj § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 CSP, keď dospel k záveru, že v danom prípade s prihliadnutím na vyjadrenia žalovaných, ktorí nesúhlasili so späťvzatím žaloby v časti zaplatenia sumy 10.045,35 eur, je namieste nepripustiť späťvzatie žaloby v tejto časti, pričom poukázal na tú skutočnosť, že právny predchodca žalobcu v čase podania žaloby mal vedomosť, že je vyhotovená notárska zápisnica sp. zn. N 95/2004, Nz 50391/2004 zo dňa 11.06.2004, v ktorej žalovaní 1/ a 2/ vyhlásili súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice a s exekúciou poukazujúc na zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 15.06.2004 a 13.04.2010, teda pred podaním žaloby bolo vydané poverenie pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie, kde exekučným titulom bola práve táto notárska zápisnica. Vzhľadom na uvedené súd nepripustil čiastočné späťvzatie žaloby. Súdna exekútorka podaním zo dňa 25.11.2015 oznámila súdu, že pohľadávka oprávneného, t.j. v danom prípade právneho predchodcu žalobcu, je čo do vymoženia istiny vo výške 10.045,35 eur úplne uspokojená, s poukazom na čo súd zamietol časť žaloby čo do istiny vo výške 10.045,35 eur. Čo sa týkalo žaloby v časti zaplatenia sumy vo výške 846,75 eur, ktorá mala byť rozdielom medzi žalovanou sumou 10.892,10 eur a uhradenou sumou 10.045,35 eur,

ako aj čo sa týka uplatneného kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 4.553,20 eur, súd poukázal na tú skutočnosť, že z podania žalobcu a ani jeho právneho predchodcu nie je dostatočne jasné, určité a zrozumiteľné vyšpecifikovanie tejto sumy. Podľa názoru súdu nie je možné preskúmať dôvodnosť požadovaných úrokov z omeškania z jednotlivých súm, ktoré sumy uviedol žalobca v podaní zo dňa 18.05.2015 (č.l. 193), nakoľko žalobca uviedol len ročný úrok z omeškania vo výške 12,79%, označil rôzne sumy a dátumy, pričom súd poukázal na tú skutočnosť, že nie je jasné, z akého dôvodu tam boli takéto sumy, ako aj dátumy, uvedené, a nebolo možné zistiť, akým spôsobom vypočítal kapitalizovaný úrok z omeškania. Aj v časti uplatnenej istiny vo výške 846,75 eur súd považoval žalobu za nejasnú, nakoľko žalobca neuviedol, akým spôsobom sa dopracoval k tejto sume, z akej sumy a v akej výške boli predmetné úroky vypočítané. Rozhodnutie o trovách konania súd odôvodnil použitím § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti zamietajúcej časti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť a žalobe vyhovieť, alternatívne rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Súd zamietol žalobu v časti o zaplatenie 10.045,35 eur z dôvodu, že predmetná suma bola vymožená v rámci exekučného konania. Navrhoval, aby súd v danej časti konanie zastavil z dôvodu úhrad zo strany žalovaných, pričom súd v danej veci späťvzatie žaloby nepripustil. Žalobca s rozhodnutím súdu, t.j. že súd nepripustil späťvzatie žaloby v danej veci a z uvedeného dôvodu žalobu v sume 10.045,35 eur zamietol, nesúhlasil, nakoľko súd vo svojom rozhodnutí nijako nešpecifikoval, v čom spočívajú vážne dôvody, pre ktoré žalovaní so späťvzatím žaloby nesúhlasili. Mal za to, že v danom prípade nebol dôvod prihliadať na nesúhlas žalovaných so späťvzatím žaloby, keďže predmetný nesúhlas nebol podložený žiadnymi vážnymi dôvodmi. Nesúhlasil tiež s tvrdením súdu, že nárok žalobcu v časti istiny vo výške 846,75 eur a úroku z omeškania vyčísleného v sume 4.553,20 eur bol nepreukázaný. Právny predchodca žalobcu si v rámci návrhu na vykonanie exekúcie uplatnil pohľadávku vyčíslenú ku dňu 30.11.2009, a to vo výške 10.045,35 eur s úrokom z omeškania vo výške 12,79% ročne zo sumy 9.944,30 eur od 01.12.2009 do zaplatenia. Exekútorovi nebolo udelené poverenie na vykonanie exekúcie o vymoženie úrokov z omeškania, preto bola exekúcia vedená len v časti vymoženia istiny v sume 10.045,35 eur bez úrokov z omeškania, ktorá napokon aj bola vymožená a zohľadnená v predmetnom súdnom konaní. Podanou žalobou si právny predchodca žalobcu uplatnil pohľadávku vyčíslenú ku dňu 31.07.2010, a to vo výške 10.892,10 eur s úrokom z omeškania 12,79% ročne zo sumy 9.944,30 eur od 01.08.2010 do zaplatenia. Podanou žalobou sa žalobca domáhal zaplatenia úroku z omeškania, ktorý nebol predmetom exekučného konania. Porovnaním uplatnených nárokov v exekúcii a v žalobe je zrejmé, že istina bola v sume 9.944,30 eur, pričom suma prevyšujúca sumu 9.944,30 eur predstavovala kapitalizovaný úrok z omeškania, ktorý bol ku dňu 30.11.2009 (exekučné konanie) 101,05 eur (10.045,35 eur - 9.944,30 eur) a ku dňu 31.07.2010 (žaloba) 947,80 eur (10.892,10 eur - 9.944,30 eur). Výpočet úroku z omeškania vyplýva jednak z predložených platobných histórií a jednak zo špecifikácie predloženej žalobcom. Suma 846,75 eur je rozdiel medzi sumou 10.892,10 eur a sumou 10.045,35, t.j. ide o kapitalizovaný úrok z omeškania za obdobie od 30.11.2009 do 31.07.2010. Úrok z omeškania v sume 4.553,20 eur bol napočítaný postupným započítaním vykonaných platieb na sumu istiny, pričom bola špecifikovaná v jednotlivých čiastočných späťvzatiach. Mal za to, že uplatnený nárok bol preukázaný v plnom rozsahu, pričom súd sa s ním nedostatočne oboznámil. On v konaní všetky uvedené skutočnosti preukázal a podložil relevantnými dôkazmi.

4. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadrili žalovaní 1/ a 2/, ktorí uviedli, že podaný návrh bol podaný bezdôvodne, nakoľko voči ním bola vedená exekúcia a žalobca zbytočne preťahoval súdny spor a umelo navyšoval náklady so sporom spojené. Čo sa týka úrokov z omeškania, nesúhlasili s úrokovou sadzbou 12,79%, nakoľko úrok z omeškania bol 9%.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné len čiastočne.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 10C/290/2010 je zaplatenie sumy 10.892,10 eur s príslušenstvom. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie späťvzatie žaloby v časti čo do istiny 10.045,35 eur voči žalovaným 1/ až 3/ nepripustil, žalobu vo zvyšku zamietol a o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovaným 1/ a 3/ priznal náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie v časti zamietnutia žaloby a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania.

8. Žalobca odvolanie v časti zamietnutia žaloby o zaplatenie 10.045,35 eur odôvodnil nesúhlasom s nepripustením späťvzatia žaloby z jeho strany v tejto časti.

9. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne v rozhodnutí vo veci samej.

10. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí.

11. Po späťvzati žaloby súd konanie zastaví, ak tomu nebránia okolnosti podľa § 146 CSP. Tieto je súd povinný skúmať aj v prípade čiastočného späťvzatia žaloby. Pokiaľ sú vo vzťahu k čiastočnému späťvzatiu žaloby dané zákonné dôvody, pre ktoré súd konanie nezastaví, pokračuje v konaní ďalej a o nepripustení čiastočného späťvzatia žaloby rozhodne až v rozhodnutí vo veci samej. Rozhodnutie o nepripustení čiastočného späťvzatia má pritom vždy povahu uznesenia, aj keď je formálne súčasťou rozsudku, pričom proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné s poukazom na ust. § 355 ods. 2, a v nadväznosti na § 357 CSP.

12. Vzhľadom na to, že proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie o nepripustení späťvzatia žaloby v časti nie je odvolanie prípustné, nie je odvolací súd oprávnený podrobiť napadnuté rozhodnutie a závery súdu, ktorého viedli k vydaniu tohto rozhodnutia, odvolaciemu prieskumu.

13. Celkom nepochybne nárok žalobcu na zaplatenie sumy 10.045,35 eur zanikol splnením, nakoľko nárok v uvedenej výške bol vymožený v exekučnom konaní. Správne preto súd prvej inštancie žalobu žalobcu v časti zaplatenia sumy 10.045,35 eur zamietol.

14. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti zamietnutia žaloby vo výške 10.045,35 eur podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

15. Uvedené však už neplatilo v časti zamietnutia žaloby žalobcu vo zvyšku, teda v časti zaplatenia sumy 846,75 eur a sumy 4.553,20 eur. Súd v tejto časti považoval nároky uplatnené žalobcom za dostatočne nepreukázané, jednoznačne nevyplývajúce z predložených dôkazov.

16. V sporovom konaní má strana sporu jednak povinnosť tvrdenia (§ 150 CSP), a jednak dôkaznú povinnosť (§ 132 ods. 1 CSP a § 185 ods. 1 CSP), pričom súd pri rozhodovaní vychádza až na výnimky obsiahnuté v § 185 ods. 2 a 3 CSP výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana, ktorá tieto povinnosti nesplnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia, a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť vo veci aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci. V danom prípade dôkazné bremeno na preukázanie dôvodnosti žalovaného nároku zaťažovalo žalobcu, ktorý predložil súdu listinné dôkazy, ktoré považoval za potrebné a dostatočne presvedčivé. Pokiaľ súd z predložených listín napriek tomu nemal jasno v otázke, z čoho pozostáva žalovaná suma a ako k nej žalobca dospel, bolo potrebné umožniť žalobcovi nejasnosti vysvetliť a jeho nárok adekvátne obhájiť.

17. Odvolací súd bol toho názoru, že súd prvej inštancie svojim postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý

proces, pričom pochybenie spočívalo v tom, že žalobca nebol súdom vyzvaný, či už na doplnenie žaloby v zmysle § 129 CSP, alebo požiadany súdom o ďalšie skutkové tvrdenia na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutkových skutočností v zmysle § 150 ods. 2 CSP a súd v rozpore s ust. § 181 ods. 2 CSP na pojednávaní neurčil, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považoval za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná, a tiež neuviedol svoje predbežné právne posúdenie veci.

18. S poukazom na vyššie uvedené bolo potom nevyhnutným, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zamietnutia žaloby vo zvyšku (okrem zamietnutia žaloby v časti zaplatenia sumy 10.045,35 eur), ako i v závislom výroku o trovách konania s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil, a v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP). Po vrátení veci bude súd prvej inštancie postupovať v zmysle ust. § 150 ods. 2 CSP, pokiaľ považuje predložené listinné dôkazy žalobcu za nedostatočne presvedčivé a preukazujúce jeho nárok, následne vo veci vytýči pojednávanie, na ktorom bude postupovať v zmysle § 181 ods. 2 CSP, vykoná potrebné dokazovanie a vo veci opätovne rozhodne, pričom svoje rozhodnutie i v súlade s ust. § 220 CSP odôvodní. Súčasne rozhodne aj o trovách prvoinštančného a odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

19. Odvolací súd s použitím ust. § 224 CSP súdu prvej inštancie uložil opraviť označenie žalobcu v záhlaví napadnutého rozsudku, keď prvoinštančný súd napriek tomu, že uznesením zo dňa 5. mája 2014, č.k. 10C/290/2010-144 pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., vstúpila spoločnosť EOS KSI Slovensko, s. r. o., s ktorou i následne konal, v záhlaví napadnutého rozsudku uviedol označenie pôvodného žalobcu.

20. Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).